

Foto: RipaKe

KUOHIOEN SANOMAT 2.2024 Vanhojen mökkien kysyntä on hiipunut.

KUOHIOJEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti. Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen. Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite: Posentie 2, 14980 Kuohijoki, raimo.maurola@elisanet.fi P. 040 8228192. neljästoistatoista vuosikerta n:o 2. 6.4.2024 Netissä: Kuohiojen Sanomat

Onnelliset

Onni on olla Suomalainen. Miksi? No, meillä on ehkä kaikkein puhdas ilmanlaatu, on puhtaita järviä ja jokia, kuin myös puhtaita elintarvikkeita, joita valvotaan, paitsi valtiovallan, myös kansalaisten ja eri järjestöjen toimesta. Luonto tarjoaa neljä vaihtuvaa vuodenaikaa, ja niistä riittää jokaiselle jotain kaunista ja muistorikasta. On myöskin peltoja maalaismaisemissa, sekä metsiä erämaa-alueineen. On moderneja kaupunkeja, suuria ja pienempiä. Jokaisella on periaatteessa mahdollisuus kouluttautua, vaikka kuinka pitkälle. Kaikilla on kouluruokailu ja urheilupaikkoja on eri puolilla maata. Urheilumenestystäkin on tullut kansainvälisillä areenoilla. Kulttuurikin on kukoistanut. Ja onhan tämä Suomi yhtenäinen ja sopuisa kansa, mitä nyt välillä vähän valtion budjetista kiistellään.

Niinpä Kansainvälinen The Word Happiness järjestö on vuoden 2024 julkaisun mukaan nimennyt Suomen jälleen maailman onnellisimmaksi kansaksi, jo seitsemättä kertaa peräkkäin. Onko tämä totta? No, kyllä siihen on uskomisen, kun noin arvovaltainen järjestö on asian tutkinut. Pohja sille on tietenkin luotu jo esi-isiemme aikana- ja toimesta, kun Suomalaiset valitsivat silloisen naapurimme vallan aikana länsimaisen ideologian, samaan aikaan kun itäisessä naapurissamme oli vielä maaorjuus voimassa. Teollinen vallankumous toi ajan saatossa vaurautta kaikille kansoille. Ilmeisesti vauraus ei kuitenkaan tuonut onnellisuutta tasapuolisesti, koska taakse jäivät mm. sellaiset teollisuusmaat kuin Ruotsi, Norja, Hollanti ja Sveitsi. On helppo olla onnellinen ja nauttia on *onnen pieniä pipanoita*.

Aha – onks Viljoo näkyny?

Kevättä odotellessa *Arnold Kirveskoski*

Päätoimittaja

Kylätoimittaja **Yrjö Järventausta**

Maaliskuussa

Maaliskuun kääntyessä toiselle puoliskolle, uimarannan lumet olivat sulaneet, mutta jääpeite peitti vielä suurimman osan Kipparinlahdesta. Joen virtaava vesi oli sulattanut lahden jäähän leveän uoman, kuten yleensä kohden Syväniemenkärkeä. Ilmassa oli pian koittavan kevään kaikuja. Kevätpäiväntasaus viimeistään kaatoi talven kaamoksen, kun valoisin ajatuksin päätin lähteä kävelylenkille. Tossunmäestä kuului moottorisahan kimeä ääni kävellessäni verkkaisin askelin uimarannan suuntaan. Tapasin uimarannan penkillä istuvan originellin oloisen täällä harvoin nähdyn vanhahkon miehen, jota en entuudestaan enemmälti tuntenut. Istuuduttuani miehen viereen ja hetken miestä tarkkailtuani, aloitin keskustelun näin sanoen:

Se on aika korea päivä tänään – oikein pilkkimiesten päivä.

Joo, mutta eipä tuolla jäällä vielä porukkaa näy. Enkä muuten ite ole niitä kaikkein ahkerampia kalamiehiä, en ainakaan sellainen kuin Pietari aikoinaan, kuhan tässä aikani kuluksi kattelen ja kuuntelen, kun luonto muuttaa muotoaan – ja parempaan suuntaan. Muuten kalat on nykyään määrätty heti tapettavaksi oikein lailla, mutta ihmisten tappaminen on sen sijaan kielletty jo Mooseksen lainauksissa. Se kuiteski lienee maailman vähiten nouvatettu laki – paitti jos uskotaa niin kun Lahtinen, jotta ihminen on alkujaan kala.

Eipä ole ennen taidettu tavata?

Ei niin, mutta kerta se on ensimmäinenkin

Mikäs te ootte miehiään, kun noin lainaatte Lahtista?

Mikä lie tämmönen pieneläjä – syrjäkylillä oon aina asunu, kirjoja on lukenna, rahoja en niinkään. Vaan talvi männee mukavasti kirjojen parissa.

Mistäpä on peräisin tuo teidän lukuharrastus.

Joo, terveisiä vaan köyhistä oloista. Näet lapsena ei ollu TV:tä eikä oikeestaan mitään muutakaa mukavaa kuin kirjat, joita sai kirjastosta lainata ilmaiseksi. En mää muute koulussa paljo oppinu muuta kuin lukemaan. Lehet kävin lukemassa naapurissa, Siellä oli Hesari ja Aamulehti. Aamulehti on parempi, ku Hesari. Luontokirjoja oon lukenu

paljon, semmosiakin kun Darwinin Lajien synty. Varmaan se Lahtinenkin on sen lukenu. Yhen Sepon mukaan kaloilla ja muillakin eläimillä reviirirajat, toisilla oikein kusitolpilla merkitty, niin onko se sitte ihme, jos valtioilla on rajat, ja niin kuin ihmisilläkin aidatut pihat! Joo – eihä enne ollu ihmisillä rajoja, sillo kun se Lalli tuli joukkoneen Suomenniemelle. Sillo maat oli yhteisiä kaikille, niin pirkkalaisille ku lappalaisille. Sitte ne Ruotsin kuninkaat toivat tänne oman kielensä, lakinsa ja veronsa, jotta ne voisi verottaa. Maat ja mannut piti jakaa verotuksen kohteiksi, aluksi sarkoihin ja sittemmin kyliin, niinku tämän Kuohijoenkin. Ja sitten, näistä kaikista rajoista on aikain kuluessa riideltty omien naapurien, viranomaisten ja monesti myös ihan vieraan naapurimaan kanssa, jopa aseellisesti. Ei se verotus mitään uutta ollut. Näet jo sen Augustuksen aikana kansa oli verolle pantava. Joo – aika on näet sen jälkee muuttunu paljon, mutta verot ja rajat, ne vaan on monien muutosten jälkeen säilyneet ja lisääntyneet kuin luteet Ryysyrannan pirtissä. Joo – mutta totta puhuen rajoista on tapeltu paljon varhemmin. Euroopassa ja melkein joka kolkassa maailmaa, niinku nytkin on sellaine rajakahakka, vähä samanlaine kun Mainilassa aikoinaan.

Hetkinen, hetkinen eikös tämä Suomen kansa kuitenkin ole jollain lailla menestynyt kansojen joukossa?

No joo – onhan sitä tälle maalle menestystäkin tullut metsien myötä, kun tuhannet havumetsien miehet, ja Saarijärven Paavot ovat aikojen myötä sitä osaltaan tuottaneet, jotka nyt valtavrassa ovat jollain tavalla jääny niinku sivustakattojaksi, vaikka onhan tällä kylällä monia näet niitä kulttuurin tuottajia, käsin taitajia, taiteen- ja tieteentekijöitä.

Mikä mies te oikein olette?

No ihan tavallinen pieneläjä niinku mä jo sanoin, mottimehtästä oon työni alkanu vaikka oonkin seppien sukua, tehtny oon monen moista – ja kullanhuuhtojanakin olen ollu ja oikein ison hipun löysinkin, ja se on vieläkin tallessa. Se on pitäny elossa kiinni ja lujasti. – Ja sitte mä sanosin jotta nuorten ihmisten pitäis perehtyä astrologiaan ja kattella taivaan merkkejä, näet...

Hetkinen herra, eiköhän pysyttäisi sentään maan pinnalla?

Joo joo – mutta sanosin kuitenkin vielä jotta kyllä nuorilla pitäis olla jotain muutakin kuin tuo kännykkä, jollane tyrkätään penskojen kääteen, jo ennen kun ne oppii käveleen...

Hei, nyt loppui naurista virta, joten on syytä lopettaa. Kyllä miehellä olisi juttua riittänyt, mutta tämä tällä kertaa.

29.3.2024 Hirven jälkiä kantohangella ja pöllin tekoa. Kuva: Risto Keino

3.4.2024 Tehtiin urakalla saunapuita Kustaan Saunalla. Kuvan lähetti Ossi Ali-Kippari

Iltalehti 12.3.2024 Jari Himanen

Tappava koivutuholainen pronssijalosoukko (Agrilus anxius) uhkaa koko Euroopan koivukantaa. Ruotsin maatalousyliopisto (SUL) varoittaa julkaisemassaan tiedotteessa, että pronssijalosoukon leviäminen Eurooppaan merkitsisi ”lähes kuolemantuomiota” koivuille.

9.4.2024 klo 20.11 Auringonlasku Kuohijärvellä. Kuva: Kuva: Tuija Passila

Tappaja

Pronssijalosoukko on jalokuoriaisten heimoon ja jalosoukkojen sukuun kuuluva kovakuoriaislaji. Suomessa pronssijalosoukko on määritetty karanteenituhoojaksi, sitä ei saa päästää leviämään ympäristöön. Havainnoista ja epäilyttävistä oireista pitää ilmoittaa välittömästi Ruokavirastoon. [Wikipedia](#)

22.4.2024 Varma kevään merkki; krookukset. Kuva: Juha Sormunen

27.4.2024 Veparin 20-vuotisjuhla

Vepari juhlapäivän aamuna. Kuva Ossi Ali-Kippari

Kuvat Jaana Jokinen

Juhlapuheen piti kyläpäällikkö Jouko Saarikko, joka lausui puhuessaan seuraavaa:

Hyvä juhlaväki. Tervetuloa Kuohijoen Kyläyhdistys-Vepari ry:n 20-vuotis juhlaan.

Kyläyhdistykset ovat sydän yhteisöille, tarjoten paikallisille asukkaille ja kesäasukkaille mahdollisuuden kokoontua ja edistää yhteisiä etuja. Ne juhlistavat paikallista kulttuuria ja perinteitä, ja ovat usein olleet toiminnassa vuosikymmeniä, kuten Kuohijoen Kyläyhdistys-Vepari ry, joka on toiminut jo 20 vuotta, luoden yhteisöllisyyttä ja viihtyvyyttä kyläläisten keskuudessa. Kyläyhdistykset tuovat yhteen sekä vakituiset asukkaat että kesäasukkaat, vahvistaen näin kylän yhteishenkeä. Ne myös huolehtivat kylän perustoimintojen ylläpidosta ja kehityksestä, mikä on elintärkeää kylän elinvoimaisuuden kannalta ja helpottavat kunnan toimintaa. Tällainen pitkäaikainen sitoutuminen yhteisön hyvinvointiin on todellinen osoitus kyläyhdistysten arvosta. Parasta on se, että toimintaan voi halutessaan osallistua matalalla kynnyksellä voimiensa ja kykyjensä mukaan. samalla tutustuu kylän toimintoihin ja asukkaisiin. Tämä on ainakin toiminut erinomaisesti Kuohijoella.

Kyläyhdistys Veparin historiaa.

Nykyinen yhdistys on kuten nimestäkin voi päätellä yhdistelmä kyläyhdistys ja vpk toiminnasta.

Kumpikin yhdistys oli toiminut menestyksekkäästi Kuohijoella vuosia ja vuosikymmeniä.

Yhdistymisen aikaan VPK:n pj oli Reijo Anttonen ja kyläyhdistyksen pj Jarmo Ali-Kippari.

2000-luvun alussa huomattiin, että väkeä ei oikein riitä molempien yhdistysten pyörittämiseen joten aloitettiin yhdistymisneuvottelut.

Neuvonpitojen jälkeen päästiin yksituumaisuuteen toiminnasta, nimestä ja säännöistä.

Nimen tosin piti alkuun olla Kuohijoen Kyläyhdistys-VPK ry mutta se ei kelvannut koska

varsinaista vapaapalokunta toimintaa ei enää harjoitettu. Toiminta oli muotoiltu

palontorjunnan historiaa vaalivaksi toiminnaksi, jonka konkreettisin osoitus on vanhan palokaluston säilytys ja Paavoksi ristityn paloauton ylläpito.

Pitkään kylän hyväksi toiminut kyläyhdistys sulautui myös tähän yhteiseen uuteen yhdistykseen.

Tämä tapahtui 23.4.2003 jolloin tuli yhdistysrekisterin hyväksyntä yhdistykselle.

Yhdistymisen aikoihin kunta myi ns. kylätalon eli vanhan postin talon ja yhteiseksi kokoontumispaikaksi muodostui tämä vanha VPK:n talo, joka on valmistunut 1938.

Yhdistymisen alkuhuumien jälkeen alkoi mittava remonttien ja toteutettujen rahoitushankkeiden aika.

Alkuun päivitettiin Veparin talo ja Kustaan sauna uimarannassa hyvään käyttökuntoon.

Talkooväkeä riitti hyvin kuten Kuohijoella aina.

On kunnostettu urheilukenttä, uimaranta, rakennettu jopa kaivo saunalle, hommattu kuntoiluvälineitä,

frisbeegolf rata, rakennettu kuntoraput, selvitelty jätehuoltoa ja yleisesti pidetty kyläkuvasta huolta.

Viimeisimpänä toteutettu isosti huomiota herättänyt Taide Kuohut-tapahtuma viime kesänä.

Hankkeen kokoluokka lähes 30 000,00 €.

Näissä projekteissa on tärkeänä osana ollut yhteisörahoitushankkeet, joiden haku on onnistunut

hienosti omin ammattilaisvoimin. Rahoitushankkeita näinä 20 vuoden aikana yli 100 000,00 eurolla.

Rahaakin tärkeämpänä pidän näissä ihmisten vapaaehtoista talkootyöpanosta ja siitä

seurannutta yhteisöllisyyttä kylällä. Talkootyötä on tehty tuhansia tunteja ja lahjoituksiakin saatu. Kiitos siitä.

Tästä päästäänkin yhdistyksen jatkuvaan pyörittämiseen, joka on melko mittavaa hommaa kaikkine paperitöineen ja käytännön ylläpidon huolehtimisineen. Paikat pidetään kunnossa ja nurmikot kesällä lyhyenä. Käytännön vapaaehtoishommilla pidetään kylä ja ympäristö siistinä ja se on iso arvo yhteisölle ja myös kiinteistöille.

Tämä on jo melkein verrattavissa yrityksen pyörittämiseen erona se, ettei saa rahallista korvausta vaan hyvän mielen toimeliaisuudesta.

Tapahtumien yhteydessä aina onneksi löytyy vastuuhenkilöt lukuisiin vuoden tapahtumiin.

Tapahtumat ovat suosittuja ja väkeä niihin riittää.

Tosin toimintaan pitäisi saada houkutelua nuorempaa ikäpolvea jatkamaan hienoa toimintaa ja osin on jo saatukin.

Lopuksi pitää kiittää tämänkin hienon juhlan järjestäjiä ja laittajia. Samoin kiitos kaikille toiminnassa mukana olleille näiden vuosine varrella. Kaikki tekeminen on arvokasta vapaaehtoista toimintaa ja tekemiset kyllä näkyvät ja niitä arvostetaan. Kiitos.

Kohotetaan malja Kuohijoen Kyläyhdistys-Veparille ja sen toimijoille.

Kuoharit saapuu

Kippiskuva

Palkitut

Jalalla koreasti

Kuku puhuu

Lukijan palsta

Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden kirjoituksia, joko nimellä tai nimimerkillä.

Ajatuksia ajasta.

Mihin se aika hävisi? Mistä saisin aikaa tähän? Välillä tulee jaksoja jolloin näiden kysymysten äärellä tulee tuskailtua. Mutta mitä aika oikeastaan on? Aika on siinä mielessä hyvin demokraattinen käsite, että sitä on annettu meille kaikille vuorokauteen aivan yhtä paljon. Loppujen lopuksi kyse on siitä, että mille antaa aikansa, vaikka itselleen ja muille ihminen pyrkii selittämään että aikaa ei ole. No onhan toki kohteliaampaa sanoa, että ei ole aikaa, kuin sanoa, että aikaa on muttei tähän juttuun.

Eli aikaa ei voi saada lisää, mutta jos asiaa lähtee pohtimaan ajan jakamisen kannalta. Annanko aikaani vielä 40 viikkotunnin lisäksi työnantajalle? Paljonko annan läheisilleni? Entä itselleni?

Olen auttamattoman huono kaikessa kirjanpitoon liittyvässä, mutta viime aikoina olen pohtinut, että kuinka pitkälle voisi viedä ajankäytön hallinnan. Äärimmillen vietyinä siihen kuulunee kvartaalisuunnitelmat, budjetoinnit, seuranta ja tilinpäätös. Näppärältä numeronikkarilta tuollainen varmasti sujuisi ohimennen, mutta omalla kohdallani se johtaisi mitä ilmeisemmin siihen, että ajanhallinnan kanssa operointi veisi kohtuuttomasti aikaa ja koko homman idea vesittyisi.

Eli kenties kevyempi versio sopisi paremmin. Olisiko vastaus siinä, että mitä haluan tehdä ensi viikolla? Töiden lisäksi tulee nopeasti mieleen ainakin seuraavat asiat:

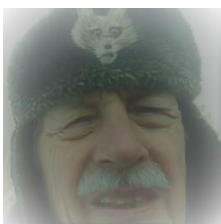
- Vaimon kanssa elokuviin
- Lasten kanssa touhottamista
- Ainakin kolme kertaa lenkille
- Hallituksen kokous
- Vaalityöryhmän kokous

Näistä ainoastaan kokoukset ja elokuviin meno löytyvät kalenterista. Mutta nuo muutkin ovat kuitenkin hyvin tärkeitä asioita vaikka eivät ole saaneet sijaa kalenterista. Ja vielä pitäisi itselle löytyä aikaa. Vai pitäisikö käyttää termiä *antaa* aikaa, koska eihän sitä voi löytyä lisää.

Näiden ajatusten pohjalta lähdän tekemään hyvin epätieteellistä koetta ajankäytöstä seuraavalle kahdelle viikolle. Ehkä seuraavassa numerossa voin kertoa kuinka tässä kävi.

Oikein hyvää pääsiäistä ja kevättä kaikille lukijoille.

Kalle

Kalatoimittaja E. Kiviriippa

Ennätyskaloja

Iltasanomat 12.3.2024

Ennätyskalalautakunta on hyväksynyt kuluneen vuoden aikana kahdeksan uutta Suomen ennätystä, Kalatalouden Keskusliitto tiedottaa. Ennätyksiä nappasivat esimerkiksi 22,2 kilogrammaa painanut karppi ja 14,7 kilogramman painoinen kuha. Jättikuha ui verkkoon helmikuussa Kanta-Hämeessä.

30.3.2024 Kuohijoen osakaskunnan hoitokunnan kokous Pakaraisella. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat mm. osakaskunnan kokous pidetään Veparilla 20.4.2024, josta ilmoitetaan ilmoitustaululla ja Sydän-Hämeen Lehdessä. Kuvassa vasemmalta Reijo Anttonen, Keijo Laine, Jouni Räisänen, joka toimi kokouksen sihteerinä ja 25-vuotta hoitokunnan puheenjohtajana toiminut kalaneuvos Seppo Pakarainen.

Kulttuuria

Kulttuuritoimittaja *Rafael Martikainen*

Talven hiljaiselon jälkeen toimitukseen on tihkunut tietoja tulevasta näytelmästä kesäteatterissa. Tiettävästi joitakin harjoituksia on jo pidetty. Näin ollen voidaan jälleen odottaa kulttuurikesää...

Hämeen Sanomat

25.4.2017 0:00

50 vuotta sitten: Mahtava made Kuohijärvestä

Mahtava made ui Kuohijoen Tervaniemen isäntien verkkoon Avusjärvestä Kuohijärveen virtaavan joen suussa, jossa jää oli sulanut sen verran, että verkot saatiin järveen. Tervaniemen Olavi-isäntä ei sanonut pitkän ikänsä aikana milloinkaan vastaavaa nähneensä. Talon nuori isäntä Sakari kertoi, että liukas viisikiloinen made oli ollut vaikea saada veneeseen ilman haavia. Ensimmäinen yritys oli epäonnistunut ja made putosi järveen, mutta pakoon pyrkiessään joutui takaisin verkkoon ja saatiin lopulta veneeseenkin. Mahtava made oli paljon pidempi kuin Tervaniemen kahdeksankuukautinen Sari-tytär, jota käytettiin vertailumittana osin vastoin tahtoaan.

27.4.2024 Kolehmainen korotettiin 10-kerhoon. Samaan aikaan Vepearilla valmistauduttiin 20-vuotisjuhliin.

Kuvat: Ossi Ali-Kippari

Ahkerat kädet valmistelivat juhlapöytää.

Juhlapöydän maistuvat antimet valmisti Kotipalvelu Tarja Ali-Kippari

Lintutoimittaja Edvard Kuiri

Kevätmuuttoa on varjostanut lumen tulo ja yöpakkaset, joten aikaisilla muuttajilla on ollut kovat ajat. Piharuokinta on monille linnuille ollut ainut ruokailupaikka. Niillä on nähty suuria parvia ja monia lintulajeja. Ruokintapaikkoja onkin monilla pihoilla muun muassa Pakaraisen pihalla, jossa voi nähdä useita kymmeniä lintuja kerrallaan.

Toimitukseen on kantautunut tieto, että metsissä on tavattu runsaasti myyriä, ja jos niitä ilmestyy myös pelloille, niin tietää hyvää pöllökesää.

9.30.2024 Kuva: Risto Keino

10.4.2024 Kotkat Niittyläntien yllä. Kuva: Jonna

Lukijan ilmoituksia

Myytävänä

Kesämökki rantaoikeudella.

Tiedustelut +358405236012

TETOSUOJALAUSEKE

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti.

Tilaajatiedot Tilaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin.

Tilaajatiedot ja niiden käyttö

Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut rekisterin pitäjälle lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaajatiedosto tuhoetaan pysyvästi.

Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27 01300 Vantaa, puh. 0408228192 raimo.maurola@elisanet.fi